

[Krag.]

være gjort til det i § 19 nævnt Medlemmer af Valgbestyrelsen...“ o. s. v. Og saa siges det sidst i andet Stykke: „I den nævnte Anmeldelse gives der tillige Meddelelse til Valgbestyrelsen om, hvilket Parti den paa-gældende slutter sig til, eller om han staar uden for Partierne.“ Der er to Muligheder. Enten slutter man sig til et Parti, og saa er man i det, eller man staar uden for Partierne. Støttebegrebet, som vi har i den gældende Valglov, Begrebet Tilslutning til et Parti uden den vedkommende Parti-organisations Samtykke, er taget ud i det Forslag, jeg har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Denne Diskussion har naturligvis i Øjeblikket overmaade stor teoretisk Interesse, og den vil faa praktisk Interesse senere, fordi der jo utvivlsomt paa dette Omraade er noget at ændre. I Øjeblikket er Stillingen jo den, at man kan slutte sig til et Parti, støtte et Parti eller stille sig uden for Partierne. Jeg tror, vi alle kan være enige om, at Formelen „støtte et Parti“ bør afskaffes, og at man kun skal have de to Formler „slutte sig til et Parti“ eller „uden for Partierne“. Der er ingen Grund til, at man ikke skal have Begrebet „uden for Partierne“. Men hvis vi er enige om, at Formelen „støtte et Parti“ bør afskaffes, fordi det er urimeligt og meningsløst, at man samtidig med, at man holder en vis fri Bane, skal kunne hæfte sig paa et Parti, saaledes som man kan det i Øjeblikket, saa bliver der et Spørgsmaal tilbage, som den højtærede Indenrigsminister maa besvare anderledes, end han har gjort det, og som det ærede Medlem Hr. Krags Valglovsforslag naturligvis heller ikke løste, nemlig følgende: Hvilken Domstol, hvilken Magt skal afgøre, om man har Lov til at slutte sig til et Parti? Dér bygger den nuværende Valglov paa en eneste Ting: Vælgerne. Naar Grev Holstein og Professor Orla-Jensen blev valgt i 1926, i Virkeligheden imod, hvad jeg mente var formelt rigtigt, var det ud fra den Betragtning, at Vælgerne havde afgjort det ved deres Afstemning, idet Vælgerne danner Partiet. At dette naturligvis kan skabe vanskelige Vilkaar, er klart. Hvis vi stryger „støttende Partiet“, kan f. Eks. en Kommunist sige: Jeg slutter mig til Socialdemokratiet, og i det Øjeblik han gør det, er der ingen Magt paa Jorden, som efter Valgloven kan for-

byde ham at gøre dette. Det bliver et meget vanskeligt Problem at løse, fordi man derigennem meget let vil borttage en stor Magt fra Vælgerne og lægge en overvældende Magt i Organisationens Haand.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har utvivlsomt Ret. Det er nok muligt, at det ærede Medlem Hr. Krag er inde i Valglovens Vildnis, men saa er der foregaaet en Forskydning i det ærede Medlems Tankegang med Hensyn til, hvad det egentlig er for et Problem, vi taler om. Kort udtrykt bestaar Problemet i — det tror jeg, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil give mig Ret i —, om et Parti bør kunne afvise en Kandidat, som melder sig som sluttende sig til Partiet, men som Partiet ikke vil anerkende som en af sine egne. Det er det, der er Spørgsmaalet, og det ærede Medlem Hr. Krag er — og det kritiserer jeg ikke — meget tilbage for at løse Problemet i det Valglovsforslag, han fremsatte i 1927.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det, som har givet Anledning til denne Diskussion, er jo den Bemærkning fra min Side, at hvis vi skal opretholde Begrebet „sluttende sig til et Parti“ i den nuværende Valglovs Forstand, bør Partiet have Indflydelse paa, hvem der skal have Adgang til at slutte sig til det. I den Forbindelse har den højtærede Indenrigsminister peget paa, at de Vanskeligheder, som man i saa Henseende stødte paa, havde hindret mig i i det Valglovsforslag, jeg havde fremsat i 1927, at træffe Dispositioner til at ordne det Problem, som jeg maatte beskæftige mig med i Forbindelse med Grev Holsteins Valg i Aarhus i 1926. Jeg har ved Oplæsning af den paa-gældende Bestemmelse i det af mig fremsatte Valglovsforslag klarlagt, at den Opfattelse fra den højtærede Indenrigsministers Side er urigtig, og at det er Tilfældet, fremhæves med fuld Tydelighed af Rigsdagsaarbogen, i hvilken det om dette Punkt i mit Valglovsforslag siges:

„Medens en Kandidat efter den nu-gældende Valglov kan stille sig i Tilslutning til et Parti, som støttende et Parti eller som staaende uden for Partierne, er det ved Forslaget fastsat, at en Kandidat alene kan stille sig i Tilslutning til et Parti eller som staaende udenfor.“